

ROMÂNIA TT

SECȚIA PENALĂ

SENTINȚA PENALĂ NR.196 /P.I

Ședința publică din data de 14 martie 2014

Completul compus din:

PREȘEDINTE: AP

Grefier: RP

Pe rol fiind judecarea cauzei penale privind pe inculpatul RAI, trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de omor, faptă prev. de art. 174 al. 1 C.pen..

La apelul nominal făcut în ședința publică este prezent inculpatul în stare de arest asistat de avocat ales PA, lipsă partea civilă, prezent martorul CN.

M P – PTT este reprezentat de procuror SVD.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care, instanța procedează la confruntarea martorului CN cu inculpatul, confruntare consemnată în scris și atașată în filă separată la dosar.

Nemaifiind alte cereri formulate, excepții invocate, instanța constată încheiată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reprezentanta P, arată că din probele administrate în cauză, rezultă vinovăția inculpatului iar încadrarea juridică a faptei reținute în actul de sesizare este corectă, astfel că solicită condamnarea inculpatului la pedeapsa închisorii; deducerea reținerii și arestării la zi, menținerea stării de arest a inculpatului, obligarea acestuia la cheltuieli judiciare față de stat și prelevare probe biologice de la inculpat.

Apărătorul inculpatului, solicită achitarea inculpatului în temeiul art. 16 lit. c C.p.p., arătând că nu există probe care să demonstreze vinovăția inculpatului, în cauză nu a fost adusă ca probă decât declarația unui singur martor, care prezintă suspiciuni și neconcordanțe.

Inculpatul, având ultimul cuvânt, arată că nu se consideră vinovat.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin rechizitoriul PTT nr.517/P/2013 înregistrat la această instanță la data de 24.10.2013 sub nr. unic dosar 10370/30/2013, a fost trimis în judecată în stare de arest inculpatul RAI, pentru săvârșirea infracțiunii de omor, faptă prev. de art. 174 al. 1 C.pen. (...)

Așadar, expertiza stabilește că analiza genetică a urmelor de sânge de pe pantalonii găsiți sub capul victimei GN și a urmelor de sânge de pe chinga cu care a fost transportată victima pe terenul viran, a pus în evidență un profil genetic unic masculin perfect concordant cu cel al victimei GN, însă concluziile mai sus menționate cuprinse în această expertiză medico legale ADN nu sunt de natură a duce la concluzia că inculpatul ar fi autorul faptei de omor comisă asupra victimei GN.

De asemenea, instanța reține că raportul de constatare tehnico științifică nr. 158414/15.07.2013 întocmit de I.P.J T SC, de examinare poligraf a inculpatului, a concluzionat că răspunsurile inculpatului la întrebările relevante ale cauzei în ceea ce privește săvârșirea infracțiunii de omor asupra victimei GN au provocat modificări specifice comportamentului simulat, însă acest raport (nefiind prevăzut în dispoz. art. 97 C.p.p., respectiv art. 63, 64 C.p.pen. din 1968, respectiv art. 97 N.C.p.p.) nu poate fi reținut ca fiind o probă certă, concludentă prin care să se dovedească că inculpatul a exercitat acțiuni fizice asupra victimei care să fi dus la decesul acesteia.

Instanța constată că singurele probe în care se susține că inculpatul ar fi fost cel care a omorât pe victimă sunt unele dintre declarațiile martorului CN făcute la urmărirea penală și declarația acestui martor dată în faza de cercetare judecătorească, însă doar aceste declarații singulare nu sunt de natură a forma convingerea certă a instanței că inculpatul este în mod sigur autorul faptei, în condițiile în care poziția acestui martor a fost una deosebit de oscilantă întrucât inițial martorul a susținut în primele declarații că nu știe cine a comis fapta și doar

ulterior a revenit la declarațiile inițiale și a arătat că inculpatul este autorul faptei, descriind împrejurările în care se presupune și se susține în rechizitoriu comiterea faptei. Pe de altă parte declarațiile acestui martor în sensul că inculpatul este autorul faptei, nu se coroborează în mod direct cu vreo altă probă aflată la dosar din care să rezulte implicarea inculpatului în moartea victimei.

În raport de această situație instanța apreciază că declarațiile acestui martor în care indică că inculpatul ar fi autorul faptei, nu pot fi reținute fără rezerve mai ales că la dosarul de urmărire penală sunt date din care rezultă că martorul este o persoană bolnavă (...) prezintă o stare de sănătate alterată (conform constatărilor făcute în cuprinsul procesului verbal din 18.10.2013(fila 167 dosar u.p.) întocmit de I.P.JT-SC, prin care martorul a fost declarat inapt pentru a fi examinat cu tehnica poligraf. De altfel, starea de sănătate fizică a martorului a putut fi observată și de instanță cu ocazia audierii acestuia în faza de cercetare judecătorească, audiere care s-a desfășurat mai anevoios tocmai datorită stării de sănătate a martorului (...).

În declarația dată de acest martor CN în faza de cercetare judecătorească, martorul a relatat și în fața instanței împrejurările arătate în aceste din urmă declarații date în faza de urmărire penală referitoare la momentele în care martorul, victima și inculpatul s-au întâlnit(...) apoi s-au dus la coliba martorului (...) iar la un moment dat martorul a adormit. Martorul a făcut referiri și la împrejurarea în care s-a trezit datorită țipetelor lui G și atunci l-a văzut pe R că îl strângea cu mâna de gât pe G, că era cu mâna „în beregata lui G și era călare pe el”. Martorul susține că l-a văzut pe R când l-a legat pe G de mâini cu o bucată de material și l-a tras la poartă. Martorul susține că s-a plimbat toată noaptea, că a fost acasă la R ca să-i spună ce a făcut însă acesta nu i-a deschis și că nu a anunțat poliția pentru că i-a fost frică. Susține martorul că nu a trecut noaptea pe lângă locul unde era G ci doar dimineața când a deschis poarta și a plecat, iar când a trecut pe lângă G a observat că este dezbrăcat și șlapii îi erau la cap. Martorul susține că nu s-a oprit pentru că i-a fost frică de R pentru că nu știa unde se află în acel moment și putea să fie în vreun tufiș și putea să-l lovească. Martorul susține că dimineața la ora 6 sau 7 și ceva s-a dus la vecina pe care a anunțat-o despre G că e mort și i-a spus acelei vecine și fiului ei să dea telefon la poliție și le-a spus și cum a murit din cauza lui R, din cauza telefonului, iar copilul vecinei respective a dat telefon la poliție.

Așadar, chiar și analiza declarațiilor în care martorul C îl indică pe inculpatul RA ca fiind autorul faptei, relevă existența unor inadverdențe cu privire la relatările martorului referitor la momentele ce au precedat fapta, momentele în care fapta a fost comisă și cele ulterioare comiterii faptei. În declarațiile de la urmărirea penală martorul susține că după ce toți trei(...) el a intrat în colibă, iar cei doi au rămas în fața colibeii certându-se pentru telefonul mobil, iar în declarațiile consemnate pe formular tipizat(filele 45, 46) martorul susține că(...) el(martorul) s-a culcat și cei doi(inculpatul și victima) au rămas în colibă(...). În unele declarații de la urmărirea penală martorul susține că s-a trezit din somn datorită țipetelor lui G și când a ieșit afară l-a văzut pe R că îl strângea de gât cu ambele mâini, l-a legat cu chinga de mâini și l-a târât până la poarta grădinii după care inculpatul s-a reîntors și i-a aruncat chinga și a plecat, martorul susținând că inculpatul l-a amenințat și pe el și i-a fost frică, și că el (martorul) a rămas la colibă. În cuprinsul unora din aceste declarații martorul susține că nu a anunțat poliția că i-a fost frică, dar că în noaptea respectivă a fost acasă la R, că acesta nu i-a răspuns, că martorul s-a plimbat toată noaptea.

Totodată, instanța reține că în cauză au fost audiați și martorii DE, DA, DS și HD la care s-a făcut referire în declarația martorului CN. Deși acest martor C a susținut(în declarația dată în faza de cercetare judecătorească) că atunci când s-a dus la vecina pe care a anunțat-o despre faptul că G este mort și să dea telefon la poliție și la fiul victimei, martorul a precizat și că ”i-a spus și cum a murit din cauza lui R, din cauza telefonului”, această din urmă susținere a martorului nu este confirmată de martora căreia i-ar fi făcut această relatare.

Astfel, în declarațiile martorilor DA, DS, aceștia confirmă că în dimineața de 04.06.2013 în jurul orelor 7,00 a venit la ei acasă martorul CN, zis C, și le-a spus că numitul GN este mort în grădină la el și martorii să sune la poliție. În declarațiile celor doi martori se precizează că numitul C era speriat. Martora DA arată că numitul C i-a cerut să-l sune pe M—

fiul lui GN, spunându-i că el(martorul C) l-a găsit mort pe GN. Martora DA s-a deplasat la o altă vecină, martora DE căreia i-a cerut să-l sune pe fiul victimei. Martorii DA și DS au precizat în declarațiile lor că numitul C a spus că dimineața s-a sculat să meargă la doctor și l-a găsit pe GN mort lângă gard. Martorii DA și DS au precizat că nu au discutat cu C în dimineața respectivă despre împrejurările în care a decedat GN.

Martora DE a confirmat susținerile martorei DA și a făcut relatări despre faptul că s-a deplasat împreună cu C în locul unde era victima și despre împrejurarea că victima era parțial dezbrăcat și avea hainele și încălțările așezate alături. Martora mai precizează că ea a anunțat telefonic serviciul 112.

Martorul HD arată că dimineața a venit C la el, a strigat la poartă însă nu i-a deschis dar pentru că i-a recunoscut vocea l-a sunat și în convorbirea telefonică numitul C i-a spus să-l sune pe M (fiul victimei), că G este mort în grădină la martor(la C). Martorul mai precizează că după ce a ieșit afară din casă și s-a întâlnit cu C în locul în care era victima, nu au putut vorbi pentru că în acel loc erau salvări și poliția(...). Martorul H precizează că în acele momente numitul C nu se simțea bine, era derutat și nu mai știa nici el ce spune. Martorul arată că în aceeași zi a fost la poliție și a dat declarație.

Așadar, analiza declarațiilor acestor martori contrazice susținerea martorului C că în dimineața zilei de 04.06.2013 înainte de a fi anunțate organele de poliție, martorul ar fi relatat altor persoane despre împrejurările în care a decedat victima și despre faptul că inculpatul este cel care a provocat decesul victimei.

Astfel, reținând și existența unor contradicții între unele aspecte (privind relatările făcute de martorul C altor martori despre faptul că inculpatul este autorul omorului), susținute de martorul CN și infirmate de martorii DA și DS, precum și unele aspecte de inconsecvență a martorului chiar în propriile declarații, ținând cont și de constatările cu privire la problemele de sănătate ale martorului CN (așa cum rezultă din datele aflate la dosar mai sus menționate), instanța apreciază că toate aceste elemente sunt de natură a pune la îndoiala credibilitatea martorului în condițiile în care instanța constată că toate aceste elemente prezintă importanță din punct de vedere juridic pentru că ar putea altera conținutul informațiilor din declarațiile martorului.

Inculpatul în declarațiile date în faza de urmărire penală și în cea dată în faza de cercetare judecătorească, a negat comiterea faptei și a avut o poziție oscilantă cu privire la unele împrejurări relatate în declarațiile sale, și unele susțineri făcute în declarațiile inculpatului nu au fost confirmate, ori au fost infirmate de alte probe ale dosarului. Deși inculpatul a recunoscut că s-a întâlnit cu victima GN și martorul CN (...) inculpatul susține că la un moment dat victima a plecat acasă și că s-ar fi întâlnit cu acesta mai târziu la grădina din fața blocului, însă această din urmă susținere a inculpatului nu este confirmată de probele dosarului. Inculpatul a mai precizat că a doua zi a fost la CS pentru a-și ridica de mâncare, însă nici acest aspect că în data de 03.06.2013 a mers la CS pentru a-și ridica mâncarea, nu poate fi reținut de către instanță fiind contrazis de consemnările făcute în procesul verbal din 06 iunie(fila 81 dosar u.p.) în care se precizează că evidența celor care se prezintă zilnic la CS din T să-și ridice mâncarea, se ține nominal și în urma verificărilor efectuate în evidențele cantinei sociale din data de 03.06.2013, s-a constatat că în data menționată numitul RAI nu a fost să-și ridice mâncarea.

Potrivit art. 103 al. 1 C.p.p., probele nu au o valoare dinainte stabilită prin lege și sunt supuse liberei aprecieri a organelor judiciare în urma evaluării tuturor probelor administrate în cauză. În aliniatul 2 al aceluiași articol se menționează că în luarea deciziei asupra existenței infracțiunii și a vinovăției inculpatului instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate. Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Ori, tribunalul reține că față de acest principiu al liberei aprecieri a probelor, în speță nu este îndeplinită cerința legală în raport de care să se poată dispune condamnarea inculpatului în condițiile în care probele dosarului nu sunt în sensul formării convingerii că a fost dovedită acuzarea inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Dimpotrivă, doar pe baza unora din declarațiile martorului C în care acesta îl indică pe inculpat că a comis fapta, nu poate fi justificată convingerea că s-ar fi probat în dosar că inculpatul este autorul faptei, mai ales că declarațiile martorului în acest sens nu se coroborează și cu alte împrejurări - în același sens care să rezulte și din alte mijloace de probă.

În raport de aspectele contradictorii, de inadverdențele din declarațiile martorului C, instanța apreciază că doar aceste declarații nu pot să constituie o probă, certă, decisivă, sigură pe baza căreia să se poată reține vinovăția inculpatului întrucât instanța nu ar putea aprecia că o asemenea probă nu lasă loc la îndoială cu privire la împrejurarea că inculpatul ar fi vinovat de comiterea faptei de omor, în sensul că ar fi autorul acestei fapte comisă față de victima GN.

Instanța mai reține că atunci când există dubii în reținerea situației de fapt cu care instanța a fost sesizată, aceste dubii se interpretează în favoarea inculpatului potrivit regulii „in dubio proreo”. Această regulă constituind un complement al prezumției de nevinovăție, impune ca în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin informații îndoielnice, instanța nu își poate forma o convingere care să se constituie într-o certitudine astfel că, se justifică a se concluziona pentru lipsa vinovăției inculpatului în sensul că nu s-a dovedit comiterea faptei de către acesta.

Întrucât probele mai sus menționate administrate în cauză nu sunt apte să dovedească vinovăția inculpatului RAI, instanța constată că prezumția de nevinovăție prev. de art. 4 C.p.p., nu a fost înlăturată, dubiul în legătură cu declarația martorului CN care indică vinovăția inculpatului profitându-i inculpatului.

Având în vedere motivele arătate, constatându-se existența dubiilor cu privire la faptul că inculpatul este persoana care a săvârșit fapta de omor față de victima GN, tribunalul urmează ca în baza art. 396 al. 1, 5 C.p.p., rap. la art. 16 al. 1 lit.c C.p.pen., să achite inculpatul RAI, pentru infracțiunea prev. de art. 188 al. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen..

În baza art. 399 al. 2 C.p.p., se va dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului RAI, arestat preventiv în baza mandatului de arestare preventivă nr. 36/06.06.2013 emis de TT, dacă nu este arestat în altă cauză.

În baza art. 404 al. 4 C.p.p., va constata că inculpatul a fost reținut și arestat preventiv începând cu data de 05.06.2013 până la punerea în libertate.

În baza art. 19, 397 C.p.p., rap. la art. 25 C.p.p., se va constata că partea vătămată GM nu s-a constituit parte civilă.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de stat vor rămâne în sarcina acestuia.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

În baza art. 396 al. 1, 5 C.p.p., rap. la art. 16 al. 1 lit.c C.p.pen., achită inculpatul RA pentru infracțiunea prev. de art. 188 al. 1 C.pen., cu aplic. art. 5 C.pen..

În baza art. 399 al. 2 C.p.p., dispune punerea de îndată în libertate a inculpatului RAI, arestat preventiv în baza mandatului de arestare preventivă nr. 36/06.06.2013 emis de TT, dacă nu este arestat în altă cauză.

În baza art. 404 al. 4 C.p.p., constată că inculpatul a fost reținut și arestat preventiv începând cu data de 05.06.2013 până la punerea în libertate.

În baza art. 19, 397 C.p.p., rap. la art. 25 C.p.p., constată că partea vătămată GM nu s-a constituit parte civilă.

În baza art. 275 al. 3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de stat rămân în sarcina acestuia.

Cu apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 14.03.2014.

Președinte,

AP

Grefier,

RP